

TIT SPYRJA VIT SVARA

Bergur Hansen, djórælækni

Heri Joensen, prestur

Heri Kragesteen, sálarfrøingur

Ingi Højgaard, lögfrøingur

Jens Andreassen, lækni

Jóhanna á Tjaldráfløtti, fòslu/húsarhaldsfrøingur

Jón Klein Olsen, politistur

Jón Kragesteen, ferislutrygd

Julianna Næs, pedagogur

Sjúrur Johannesen, sosialráðgevi

Turid Thomsen, lestrarvegleiðari

Marius Staksberg, málførøingur

Spurnarkassin 28. nov. 2000

Sálarfrøingurinn

Ger føroyska samfelagið ov lítið fyri at geva fólki, sum koma út fyri ymsum ræðuligum ella negativum hend-ingum, sálarliga hjálp?

Nú veit eg ikki um tann, ið spyr, hugsar um nakað ávíst — men skal eg svara generelt, vil eg siga, at í tann mun, at fólki, ið hava tørv á tí, ikki fáa neyðuga sálarfrøisliga hjálp, ger samfelagið ov lítið. Hjálp frá sálarfrøingi eigur og kann ikki vera tað fyrsta, vit hugsa um, tá okkurt “neg-ativt ella ræðuligt” hendir.

Familja, vinir, felagar eru fólki, ið vit eiga at kunna heita á og eisini fáa ráð og leiðbeining frá. Og oftast er tað so, at brúk ikki er fyri professionellari hjálp yvir-høvur. Men undantøkini eru, og kanska eru tað tey, vit hoyra mest um í hesum døgum, nú nógv verður tosað um kynsligan og annan ágang mótgveis børnum. Sum heild ber til at siga, at eydnast tá ikki fólki, ið hevur verið úti fyri sera ógvusligari ella ágangandi hending, at gera seg sálar-liga og líkamliga leysan av henni aftur, gráta, skelda, syrgja, hugsa seg lidnan, og liva víðari, eigur at vera bíðið um serkøna hjálp. Og har hava vit, sum er, ikki tøl fyri, hvussu stórus tørvurin er. Men frá teimum sálar-frøingum, ið arbeiða við privatari og almennari viðgerð veit eg, at tørvurin er nógv størri enn til ber at nøkta hjá teimum. Og á einum óki er vit samfelags-liga sær illa fyri, tá tað snýr seg um sálarfrøiliga hjálp, og tað er um umfat-andi vanlukkan henda, sum t. d. flog- og skipsvanlukk-ur. Í verandi tilfugvingar-ætlan fyri Føroyar eru sálarfrøingar sum profes-sjónsbólkur ikki sjálvstø-ugt umboðaður. Tað er óheppið, víta vit, ið hava verið við, tá ið ólukkan av tí slagnum, sum nevndar eru omanfyri, koma fyri.

Løgreglan

Hvat ger løgreglan fyri at forða fyri, at ung undir 16 ár ognar sær prutl? Átti løg-reglan ikki at gjørt eitt upp-

læsandir arbeiði mótgveis foreldrunum, soleiðis at tey vórðu ávarað um ikki at keypa prutl til børnini, sum ikki hava aldurin at koyra?

Tað er onki, som forðar fyri, at ung undir 16 ár ognar sær prutl, um tey annars kunnu gjalda. Skal ein keypsáttmáli gerast og undirskrivað, skal tann ungi hava foreldur ella verja til at undirskriva. Ferðslulógin sigur greitt, at prutl bert kann koyrast av persóni, sum er fyltur 16 ár og hevur fingið koyrikort til prutl. Henda royndin fer fram á Bileftirlitinum

Nakað beinleiðis upplæsan-dir arbeiði mótgveis for-eldrum verður ikki gjørt og hevur helst ikki verið mett neyðugt, tí 16 ára aldurs-markið hevur verið alment kent í nógv ár. Annars kemur ofta fyri, at foreldur venda sær til løgregluna at spyrja um aldur til prutl-koyring. Spurningurin um aldur og koyrikort til prutl verður ofta umrøddur, tá ið skúlanæmingar koma á vitjan hjá løgregluni og somuleiðis, tá ið løgreglan kemur út á skúlar og á-rar stovnar.

Var 8. nov 2000 á veg til Havnar og komin til Kolla-fjørð (Langasand), møtti eg einum stórum lastvogni, sum var ovurfyltur við gróti. Hesin missur ein stóran stein úr lastini, sum smellur í vegin og brætur nr. rammu og ger eina buglu á bilin. Hann hevði ikki møguleika at steiga, tí fleiri bil- ar koyrdu tætt aftanfyri.

1) Kann løgreglan ikki gera nakað við, at bilarnir koyra ovurfyltirt?

2) Kann løgreglan ikki gera eitthvørt við, at á veginum og framvið leggja stór-ir steinar?

3) Hvor skal rinda fyri skaðan?

Tað er sambært ferðslu-lóginu ábyrgdin hjá bilføra-ranum at ansa eftir, at bilur-in er forsvartliga lessaður, soleiðis at onki dettur av bilinum til ampa ella skaða fyri onnur. Løgreglan ger dagliga ferðslukanningar - eisini viðvíkjandi bilum, sum koyra ovfyltirt.

Løgreglan kann sum so ikki gera nógv við, at á veginum og framvið vegnum leggja stórir steinar o.á. Tá

løgreglan fær fráboðan um tilíkti ella løgreglan sjálf sær tilíkti, boðað vit beinanvegin Landsverkfrøinginum frá hesum, um talan er um landsveg og annars kommununum, um talan er um kommunalan veg. Vit hava gott samstarv við bæði Landsverkfrøingin og kommunar, og okkara royndir eru, at tá vit boðað teinum frá slíkum, verður farið beinanvegin at rudda. Annars gera eftirlitsfólkini hjá Landsverkfrøinginum og kommunum eitt stórt arbeiði við at halda vegin reinan, uttan at hava fingið boð frá løgregluni um hetta.

Til spurningin, um hvør skal rinda fyri skaðan er at siga, at tað er sera umráðandi at fáa starfest, hvør bilurin var sum gjörði skaðan, og helst eisini hvør bilførarin var. Hetta er best at fáa starfest beinanvegin. Hvør ið skal rinda fyri skaðan er eftir míni metan ein tryggingspurningur, um eigarin ella førarin á bilinum, sum gjörði skaðan ikki sjálvur vil gjalda fyri skaðan.

Sosialráðgevin

Nú ein dagin bankaði uppá dýrmar. Har stóð ein lítill fitt genta og spurdi, um eg vildi keypa ein jólakalendara til frama fyri fátøk børn í Føroyum. Eru tað nógv børn í Føroyum, sum ikki hava tað gott? Vit hava í Tórshavn yvir 500 mál, tvs. børn, harav uml. 30 % eru børn, sum á ein ella annan hátt liva undir vansorgan “om-sorgsvigt”, og í flest førum hava foreldur teirra tørv á hjálp.

Eg vil ikki siga, at tað eru nógv børn í Føroyum, ið eru fátøk upp pengar. Hinvegin vantar teinum um-sorgan og keðleika, sum er eitt tað tæðningarmiklasta fyri trivnaðin hjá barninum. Vit royna eftir førimuni at hjálpa hesum børnum og foreldrum teirra. Vit hava lagt til merkis, at fólki sum heild eru vorðin meira vitandi um tæðningin av trivnaðinum hjá barninum

og eru skjótari at koma vit hjálpa, um so er, at tey leggja til merkis, at barnið misstrívt.

So niðurstøðan av spurninginum má verða, at tíverri eru tað alt ov nógv børn í Føroyum, sum liva undir umstøðum, ið ikki eru nøktandi fyri trivnaðin hjá barninum, men í nógvum førum verður tilbetur roynt at bøta um umstøðurnar.

Djórælæknin

Tá ið ein hundur fleiri ferðir um vikuna koppar ruskilatið í túninum og endavendur øllum sum er í, er tað tí at hundurin ikki fær nóg mikkið at eta?

Orsøkin til, at hundurin leggur á ruskspannina næst ist ikki at vera, at hundurin er svangur. Líka so gjarna kann tað vera okkurt í ruskilatinum, sum spennandi roykur stendur av. Við hvørt siggja vit, at hundar vátka sær í einum og hvørtjum, sum luktar sera illa fyri at fá luktin upp á seg. Hví teir gera hetta, víta vit ikki.

Ferðslutrygd

Hvat ítökiligt hevur Ráðið fyri Ferðslutrygd gjørt fyri at forða fyri, at ferðsluvan-lukkan henda í komandi ári?

Spurningurin er sera ítökiligur og einfaldur, men tað ber ikki til geva eitt einfalt svar. Fyrst skal verða víst til, at í viðtøkunum fyri Ráðið fyri Ferðslutrygd stendur m.a., at endamál ráðsins er at gera ferðsluna tryggari við at bøta um ferðsluvanarnar við upp-læsing og undirvísing.

Hetta verður fyri ein part gjørt gjøgnum fjølmið-larnar, men eisini verður skipað fyri beinleiðis undirvísing, t.d. av skúlanæmingum. Tey yngstu og foreldur teirra verða eisini rokkin í gjøgnum Ferðsluring Barnanna, sum øll børn millum 3 og 7 ár eru “límir” í. Ferðslutrygd sær tað eisini sum sína uppgávu at vera við til at betra um ferðslu-umhvørvið og í hesum sam-bandi verður roynt at kunna og ávirka avvarðandi myndugleikar um ferðslutrygdarviðurskipti. Sum heild kann sigast at

alt, sum hevur við ferðslu og ferðslutrygd at gera, er áhugaðki hjá Ferðslutrygd.

Sjálvsagt eru gjørdar ráðfestingar, sum gera av, hvar orkan verður lögð. Og her eru ungdómurin og børnini í fremstu røð. Sum ítökiligt dømi skal undirvísingin av 9. flokksnæmingum verða nevnd. Talan er um eitt dagsskeið, har endamálið er at seta ungdómin andlit til andlits við fólki, ið hava upplívað veruliga ferðsluvanlukkuna, og sum tí tosa út frá upplivingum úr egnum barni. Eisini verður við filmum og myndum roynt at læsa, hvussu ógvus-liga náttúrukrefirnir leika í, tá ið illa vil til. Tiltakið verður gjørt í samstarvi við Politiið, Ambulansstøðastuna á Landssjúkrahúsinum og ferðsluoffur. Tiltakið verður endurtíkt hvørt ár og hvør einasti 9. flokkur í landinum hevur verið við.

Lagt skal verða afturat, at Ferðslutrygd sum fram-tíðarmál hevur sett sær fyri at fáa landsins myndugleikar at taka undir við “Null-hugsjónini”. Ov drúgt verður at greiða frá um “Null-hugsjónina” í hesum umfari, men nevnt skal verða, at endamálið í henni er, at eingin skal verða álvars-liga skaddur í ferðsluni.

Pedagoturin

Fjóra ára gamli sonur okkara er ein fittur og góður drongur, men hann hevur tupult við at finna sær fastar vinir millum javnaldrarnar og hini børnini í dagrøktini. Hann er ikki uppsøkjandi í so máta og spælir við ein nú og annan tá. Hvussu stóran tæðning hevur tað, at hann ikki hevur fastar vinir, og hvat kunnu vit gera fyri at hjálpa honum í so máta, soleiðis at hann finnur sær fastar spælivinir?

Út frá tykkara spurningi, hví sonur ikki finnur sær fastan spælvin í dagrøkti-ni, kann eg svara soleiðis. Dagrøktarskipanin tekur útgangsstøði í heiminum, og tí sum dagrøktarin hevur at bjóða. Tað vil altíð vera ymiskt, hvussu børnini eru samansett í aldri, hetta kann hava sína ávirkan á, hví sonurin ikki finnur ein fastan vin í dagrøktini.

Eg meini avtgjørt, at sum foreldur kanst tú hjálpa barnnum rættiliga væl við at fáa onkran góðan spælvin. At sonur tykkara spælir við ein nú og annan tá, tæðir uppá, at hann avgjørt er uppsøkjandi, hann roynir síkkurt alt hann kann at finna sær spælivinir.

Tað hevur tæðning fyri sosialu menningina, at barnið hevur onkran fastan spælvin, tí at tað er m. a. her barnið mennir evnini at knýta tættari vinarlag.

Til spurningin, hvat tit kunnu gera fyri hjálpa dronginum at finna sær fastar vinir. Tað er tað, tit sum foreldur leggja dent á í spæliumhvørvinum hjá dronginum, sum hevur stórast bert veruleiki hjá kvinnu-landslíðinum, tí venjingar-legan hjá monnum varð avlæst. Orsøkin til hetta var fyrst og fremst, at fleiri leikarar í lötuni dragast við skaðar.

Sum 4 ára gamal er ein ikki altíð sjálvur førur fyri at finna sær spælivinir. Her er tað, at tit sum foreldur kunnu hjálpa soninum, at hann hevur góðar umstøður at spæla, t. d. at tað er pláss í umhvørvinum, her hugsi eg ikki fermetrum, men at tey t. d. sleppa at vera inni og spæla, tað er best um børnini sleppa at spæla nær við har, sum tey vaksnu eru, at børnini fáa frið at spæla sítt spæl undir teimum umstøðum, sum ein nú hevur í heiminum.

Eisini er tað umráðandi, at børnini møtast náttúrliga t. d. spæla við børnini í grannalagnum.

Tað er við børnum sum við okkum vaksnum, tað eru ikki øll, man kann hava til vin, men tað er avgjørt gott fyri trivnaðin at gera sær ómak at byggja upp eitt gott vanarlag og harvið fáa ein góðan spælvin.

Ítróttur

Nr. 229 • tðsdagur • 28. november 2000 • 74. árgangur • www.sosialurinn.fo

Kvinnurnar í eldin

Nú stundar av álvara til hjá kvinnulandsliðinum í hondbólti, og um vikuskiftið vórðu seinastu fyrireikingarnar til komandi landsdystirnar gjørdar

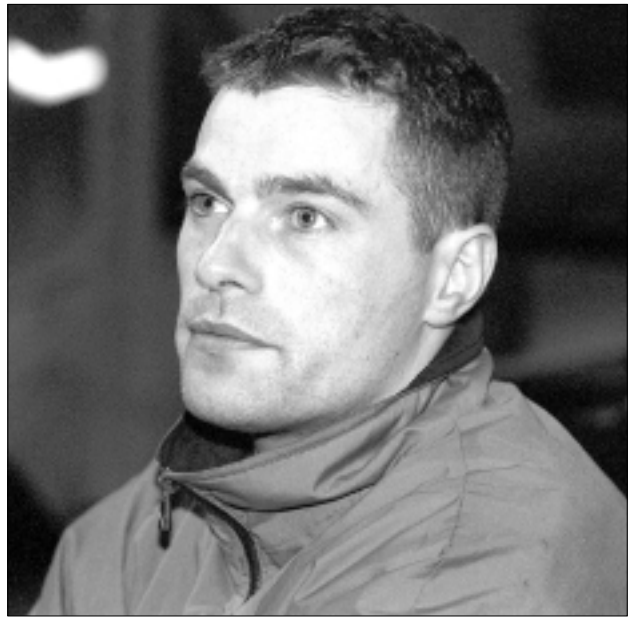
HONDBÓLTUR

Jákup Mørk

Í landskappingini var eingin hondbóltur í bestu deildini hetta vikuskiftið. Orsøkin var sjálvsagt landsliðsvenjingarnar, sum ætlandi skuldu haldast í Suðuroy. Hetta gjørdist tó bert veruleiki hjá kvinnu-landslíðinum, tí venjingar-legan hjá monnum varð avlæst. Orsøkin til hetta var fyrst og fremst, at fleiri leikarar í lötuni dragast við skaðar.

Útlendsk móttøða

Kvinnurnar høvdu hinvegin sína venjingarlegu sum ætlaða, og nú stundar eisini til hjá teimum, tí stór og spennandi uppgáva bíðar

Venjarin hjá kvinnulandsliðinum er ikki sørt spentur, tó at talan verður um tvær sera truplar uppgávur um vikuskiftið

teimum um knappar tvær vikur.

Fríggjadagin, 1. desember, verður ítróttahøllin í Klaksvík karmur um fyrri dystin móti svenska kvinnulandsliðinum, og einki er at ivast í, at talan her verður um eina trupla uppgávu. Seinni dysturin

verður í Havn, sunnudagin, 3. desember

Svenska liðið verður mett at hoyra heima millum tey 15 sterkastu í Europa, so neyvan kunnu okkara gentur gera sær nakrar vónir um at vinna dystirnar. Hinvegin verður tað sera spennandi at siggja, hvar vit flóta í

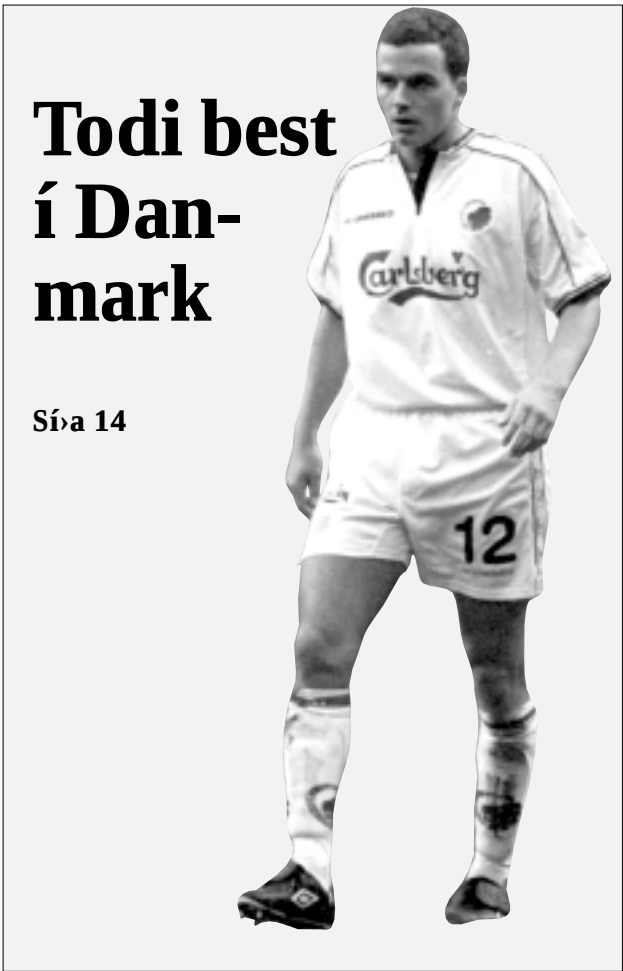
hesum samanhangi.

Umframt at tær um vikuskiftið hava vant saman, so varð eisini ein dystur fyriskipaður, har føroysku kvinnurnar royndu seg móti einum liði, sum var sett saman av útlendsku leikarunum, sum eru í Føroyum. Einkin er at ivast í, at hetta er eitt sera gott hugskot. Tað hevur jú fleiri ferðir verið tosað um, at nøktandi móttøða ikki fæst í Føroyum, tá bestu leikararnir eru saman á einum liði, men sunnudagin fekk føroyska landsliðið í øllum førum móttøðu, tí útlendingarnir vunnu 27-25.

Betra um sterku síðurnar

Dysturin endaði nevnliga við teprum sigri til útlendingarnar, men hóast tapið, so var venjarin hjá føroyingunum, Sophus-Dal Christiansen, væl nøgdur. Bæði við dystin og við venjingarnar.

– Spælið hjá okkum var kanska eitt sindur nervøst til tíðir, men sjálur haldi eg tó, at vit hava fingið nógv burtur úr. Man sær kanska

Síða 14

eisini, at vit væl kundu havt tørv á fleiri venjingardystum, men tað víta vit, at vit ikki fáa, og so muðu vit bara arbeiða eftir tí.

– Annars hava vit undir venjingunum arbeitt eftir sama leisti, sum vit hava grøt higartil í ár. Hetta hevur verið at betra um sterku síður okkara, heldur enn at blaka okkum út í fleiri nýggj ting, sum vit allikávæl ikki fáa vant nóg nógv.

– Uttan vónir eru áskoðararnir tó neyvan, og kanska hevði tað verið lættari hjá okkum, um dystirnir vórðu spældir uttanlands, har einki træt hevði verið á, men invegin er tað altíð stuttligt at spæla á heima-vølli, sigur ein spentur landsliðsvenjari at enda.

Gera sítt besta

Um komandi dystirnar er venjarin annars sera spentur.

– Tað er sjálvsagt nakað, sum vit øll gleða okkum til, og fyrst og fremst er mál

Johan og Óli spæla ikki meiri í ár

Burtursæð frá Toda Jónsson var eingin føroyingur í dysti í superliguni sunnudagin. Í gjárkvøldið høvdu Jákup Mikkelsen og teir móguleika at lyfta seg upp um niðurflytingar-strikuna

SUPERLIGA

Jóannes Hansen

Johan B. Hansen var í hópinum hjá OB, tá teir í Odense høvdu vitjan av AaB. Men føroyski landsliðsmaðurin kom ikki á

vøllin. Óli Johannesen var ikki í hópinum hjá AGF, sum frammanfyri seks túsund áskoðarum spældi ímóti grannunum úr Silkeborg. Nú er sísti møguleikin hjá Óla Johannesen at spæla við AGF farin. Superligan fór sunnudagin í vetrarfrí, og tá fótbólturin aftur fer á rull í Danmark, fer Óli Johannesen at spæla við Hvidovre í næstbestu deildini.

Ein dystur varð ikki spældur fyrr enn í gjárkvøldið. Tá høvdu Jákup Mikkelsen og hinir í Herfølge vitjan av oddaliðinum í superliguni, Brøndby. Um Herfølge vann ímóti Brøndby, so fóru teir upp

um niðurflytingarstrikuna, og so datt AB niður um strikuna.

AB, sum í summar varð mett at hava besta miðvøllin í superliguni, tapti sunnudagin 2–1 í Lyngby. Dysturin stóð í skugganum av FCK og Parkini. Bara 2.327 áskoðarar møttu í Lyngby. Úrslitið hevur við sær, at Lyngby heldur jólafrí á fjórða plássinum.

OB lá undir

OB tapti 3–2 á heimavølli ímóti AaB. Merkisvert fyri OB var tað, at Per Pedersen, sum er giftur við fyrrverandi danska landsliðsspæl-

aranum í hondbólti, Anju Byrial Hansen (hon er systir Johan B. Hansen) skoraði. Per Pedersen hevur verið illa plágaður av skaðum. Hann varð skiftur inn í 2. hálvleiki, og fjóra minuttir undan leikloki sendi hann hornaspark beinleiðis í málið.

Lagið var gott í Odense. Teir høvdu verið aftanfyri 2–0, og nú sá út til, at teir skuldu fáa eitt stig burturúr. Men soleiðis sá tað bara út í eina lítla løtu. Í tíðini, sum dómarin hevði lagt afturat, skoraði Søren Frederiksen sigursmálið fyri AaB. Søren Frederiksen hevði frammanundan lagt AaB framum 2–0. Dysturin var

merkisverdur fyri AaB og Søren Frederiksen. Á nýggjárinum flytir álopsmaðurin, sum higartil í hesum kappingarárinum hevur skorað tíggu mál, til Viborg, har hann er uppvaksin.

Sólarglottarnir

Viborg var í Ikast og spældi ímóti FC Midtjyllandi. Í Danmark eru fjølmiðlarnir á einum máli um, at tað just er hesi bæði liðini, sum hava staðið fyri tí mest positiva higartil í hesum kappingarárinum.

Undirhaldsvirðið var sera høgt í Ikast. Viborg var á

okkara at geva okkum tað, sum vit kunnu.

– Hondbóltsliga eru vit ikki betri enn tær, so langt burtur frá, men tað verður helst heldur ikki kravt av okkum, at vit skulu vinna dystirnar.

– Uttan vónir eru áskoðararnir tó neyvan, og kanska hevði tað verið lættari hjá okkum, um dystirnir vórðu spældir uttanlands, har einki træt hevði verið á, men invegin er tað altíð stuttligt at spæla á heima-vølli, sigur ein spentur landsliðsvenjari at enda.